

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ กลุ่มสรรหาและบรรจุแต่งตั้ง โทร./โทรสาร ๐ ๒๕๓๙ ๘๕๑๓

ที่ กษ ๐๙๐๒/ ว ๗๕๒ วันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖

เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก

เรียน ลนค./ผอ.กอง/สถาบัน/สำนัก/ศทส./สวพ. ๑ - ๘/สชช./กตน./กพร./สนก./กปร./กย./กวม. และ กศก.

สวร. ส่งเรื่องของนางสาวปิยธิดา อินทร์สุข ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตล.๒๒๙๗) กลุ่มวิจัย ศวร.สุพรรณบุรี สวร. ขอเข้ารับการประเมินบุคคลเพื่อประเมินผลงานให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่และส่วนราชการเดิม ซึ่งกรมฯ ได้เห็นชอบการประเมินบุคคลแล้ว เมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๖

ขอประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก ชื่อผลงาน พร้อมเค้าโครงผลงาน และสัดส่วนของผลงาน โดยสามารถดูเค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ) และสัดส่วนของผลงานได้จาก Website ของ กกจ. และหากประสงค์จะทักท้วงโปรดแจ้งที่ กกจ. ภายในเวลา ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

พัทิมา
๒๕๖๖

(นางสาวทัศนมาลี มากมณี)
นักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ
รักษาราชการแทนผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่

แบบเสนอเค้าโครงผลงานและข้อเสนอแนวคิดที่เสนอเพื่อขอรับการประเมิน

๑. ผลงาน จำนวนไม่เกิน ๓ เรื่อง (โดยเรียงลำดับความดีเด่นหรือความสำคัญ)

ผลงานลำดับที่ ๑

เรื่อง การเปรียบเทียบมาตรฐานโคลนอ้อยชุดปี ๒๕๕๘

ทะเบียนวิจัยเลขที่ FF๖๕-๒๖-๐๓-๖๕-๐๑-๐๒-๖๕

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๓ - กันยายน ๒๕๖๕

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
๑. นางสาวปิยธิดา อินทร์สุข ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัดกลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	๘๕%	หัวหน้าการทดลอง
๒. นางวัลลีย์ อมรพล ผู้อำนวยการศูนย์ (ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ) ศูนย์วิจัยพืชไร่ระยอง จังหวัดระยอง สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	๖%	ผู้ร่วมการทดลอง
๓. นายมนตรี ปานตุ ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัดกลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยและพัฒนากาเกษตร นครศรีธรรมราช จังหวัดนครศรีธรรมราช สำนักวิจัยและพัฒนากาเกษตร เขตที่ ๗ จังหวัดนครศรีธรรมราช	๖%	ผู้ร่วมการทดลอง
๔. นางกาญจนา หนูแก้ว ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน สังกัดฝ่ายบริหารทั่วไป ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	๓%	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การเปรียบเทียบมาตรฐานโคลนอ้อยชุดปี ๒๕๕๘ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลผลิตและคัดเลือกโคลนอ้อยที่ให้ผลผลิตอ้อย ผลผลิตน้ำตาลสูง สามารถไว้ต่อได้ดี เหมาะสมสำหรับพื้นที่ปลูกอ้อยเขตชลประทานและมีน้ำเสริม วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block จำนวน ๔ ซ้ำ ๑๐ กรรมวิธี ปลูกอ้อยด้วยท่อนพันธุ์ ๒ ตาต่อท่อน ๒ ท่อนต่อหลุม ปลูกอ้อยโคลนละ ๔ แถว แถวยาว ๘ เมตร ระยะระหว่างแถว ๑.๕ เมตร ระยะระหว่างหลุม ๕๐ เซนติเมตร ดำเนินการทดลองในปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๕

ใน ๓ สถานที่ ได้แก่ ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ศูนย์วิจัยพืชไร่ระยอง และศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรเพชรบุรี มีอ้อยโคลนตีเด่นชุดปี ๒๕๕๓ จำนวน ๑ โคลน อ้อยโคลนตีเด่น ชุดปี ๒๕๕๘ จำนวน ๗ โคลน และพันธุ์เปรียบเทียบ ๒ พันธุ์ ได้แก่ ขอนแก่น ๓ และ LK๙๒-๑๑

จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวมระหว่างพันธุ์กับสถานที่และพันธุ์กับปีปลูก พบว่า มีความแตกต่างทางสถิติ โดยค่าเฉลี่ยผลผลิตต่อไร่ทั้ง ๒ ปีของทั้ง ๓ แปลง พบว่า ผลผลิต ซีซีเอส และผลผลิตน้ำตาล มีความแตกต่างทางสถิติทั้ง ๓ ลักษณะ โดยโคลน UT๑๕-๒๙๙ ให้ผลผลิตอ้อยมากที่สุด ๑๙.๓๙ ตันต่อไร่ ซึ่งไม่แตกต่างจากโคลน UT๑๐-๐๒๓ UT๑๕-๓๓๗ และพันธุ์ขอนแก่น ๓ ที่ให้ผลผลิตเท่ากับ ๑๘.๙๐ ๑๘.๘๖ และ ๑๘.๐๔ ตันต่อไร่ ตามลำดับ ส่วนค่าซีซีเอส พบว่า พันธุ์ขอนแก่น ๓ ให้ค่าซีซีเอสสูงสุด ๑๓.๙๖ และด้านผลผลิตน้ำตาล พบว่า พันธุ์ขอนแก่น ๓ ให้ผลผลิตน้ำตาลสูงที่สุด ๒.๕๔ ตันซีซีเอสต่อไร่ รองลงมา ได้แก่ โคลน UT๑๐-๐๒๓ UT๑๕-๐๖๐ UT๑๕-๓๓๗ ที่ให้ผลผลิตน้ำตาลใกล้เคียงกับพันธุ์ขอนแก่น ๓ จากผลการทดลองดังกล่าว สามารถคัดเลือกอ้อยโคลนตีเด่นได้ ๓ โคลน ได้แก่ โคลน UT๑๐-๐๒๓ UT๑๕-๐๖๐ และ UT๑๕-๓๓๗ ซึ่งให้ผลผลิตและผลผลิตน้ำตาลใกล้เคียงกับพันธุ์ขอนแก่น ๓

ผลงานลำดับที่ ๒

เรื่อง การเปรียบเทียบมาตรฐานโคลนอ้อย ชุดปี ๒๕๕๖ เขตน้ำฝน

ทะเบียนวิจัยเลขที่ FF๖๕-๒๖-๐๑-๖๕-๐๑-๖๕

ระยะเวลาดำเนินการ (เดือน ปี พ.ศ. ที่ดำเนินการ) ตุลาคม ๒๕๖๒ - กันยายน ๒๕๖๕

สัดส่วนของผลงาน

รายชื่อ/ตำแหน่ง/สังกัด ผู้ขอประเมิน/ผู้มีส่วนร่วมในผลงาน (ถ้ามี)	สัดส่วนของ ผลงาน	รับผิดชอบในฐานะ
๑. นางสาวปิยธิดา อินทร์สุข ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ สังกัดกลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	๘๐%	หัวหน้าการทดลอง
๒. นางสาวนัฐภัทร์ คำหล้า ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ สังกัดกลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชไร่นครสวรรค์ จังหวัดนครสวรรค์ สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	๑๕%	ผู้ร่วมการทดลอง
๓. นางกาญจนา หนูแก้ว ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน สังกัดฝ่ายบริหารทั่วไป ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน	๕%	ผู้ร่วมการทดลอง

เค้าโครงผลงาน (บทคัดย่อ)

การเปรียบเทียบมาตรฐานโคลนอ้อยชุดปี ๒๕๕๖ เขตน้ำฝน มีวัตถุประสงค์เพื่อคัดเลือกพันธุ์อ้อยที่ให้ผลผลิตน้ำตาลสูงกว่าพันธุ์ขอนแก่น ๓ หรือ LK๙๒-๑๑ ร้อยละ ๕ เหมาะสมสำหรับพื้นที่ปลูกอ้อยเขตน้ำฝน วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block จำนวน ๔ ซ้ำ ๑๐ กรรมวิธี ทำการทดลองที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี มีอ้อยโคลนดีเด่นชุดปี ๒๕๕๖ เขตน้ำฝน จำนวน ๘ โคลน และพันธุ์เปรียบเทียบ ๒ พันธุ์ ได้แก่ ขอนแก่น ๓ และ LK๙๒-๑๑ ดำเนินการทดลองตั้งแต่ปี ๒๕๖๒-๒๕๖๕ ในอ้อยปลูกอ้อยต่อ ๑ และอ้อยต่อ ๒ จากการประเมินผลผลิตพันธุ์อ้อยทั้ง ๑๐ โคลน พบว่า โคลน NSUT๑๓-๓๑๓ ให้ผลผลิตเฉลี่ย ๑๙.๘๔ ตันต่อไร่ ซึ่งสูงกว่าพันธุ์ขอนแก่น ๓ และ LK๙๒-๑๑ ด้านคุณภาพความหวาน มีค่าซีเอสแอลเฉลี่ย เท่ากับ ๑๔.๑๕ มากกว่าพันธุ์ขอนแก่น ๓ และ LK๙๒-๑๑ ส่วนด้านผลผลิตน้ำตาล NSUT๑๓-๓๑๓ ให้ผลผลิตน้ำตาลสูงกว่าโคลนดีเด่นอื่น คือ มีผลผลิตน้ำตาลเฉลี่ยจากอ้อยปลูก อ้อยต่อ ๑ และอ้อยต่อ ๒ เท่ากับ ๒.๘๐ ตันซีเอสต่อไร่ มากกว่าพันธุ์ขอนแก่น ๓ และ LK๙๒-๑๑ เมื่อพิจารณาโดยรวมทั้งในอ้อยปลูกอ้อยต่อ ๑ และอ้อยต่อ ๒ โคลน NSUT๑๓-๓๑๓ เป็นโคลนดีเด่นที่มีศักยภาพทั้งให้ผลผลิต ความหวาน และผลผลิตน้ำตาลสูง

๒. ข้อเสนอแนวคิด จำนวน ๑ เรื่อง

เรื่อง การปรับปรุงพันธุ์อ้อยเพื่อการสะสมน้ำตาลเร็วสำหรับพื้นที่ชลประทานและน้ำเสริม

๓. ชื่อผลงานเผยแพร่(ถ้ามี)

- ๓.๑ การประเมินพันธุ์อ้อยดีเด่นภายใต้สภาพการให้น้ำชลประทาน
- ๓.๒ พันธุ์อ้อยในประเทศไทย
- ๓.๓ หน่วยงานวิจัยและปรับปรุงพันธุ์อ้อยในประเทศไทย
- ๓.๔ การเปรียบเทียบเบื้องต้นพันธุ์อ้อยในเขตชลประทานเพื่อผลผลิตและคุณภาพอ้อยชุดปี ๒๕๕๖ (อ้อยต่อ ๑)
- ๑.๕ การเปรียบเทียบเบื้องต้นพันธุ์อ้อยในเขตชลประทานเพื่อผลผลิตและคุณภาพอ้อยชุดปี ๒๕๕๗ (อ้อยปลูก)
- ๑.๖ การเปรียบเทียบเบื้องต้นโคลนอ้อยชุดปี ๒๕๕๘
- ๑.๗ การเปรียบเทียบมาตรฐานพันธุ์อ้อยชุดปี ๒๕๕๕
- ๑.๘ การเปรียบเทียบเบื้องต้นโคลนอ้อยชุดปี ๒๕๕๙
- ๑.๙ การเปรียบเทียบมาตรฐานโคลนอ้อยชุดปี ๒๕๕๘
- ๑.๑๐ การประเมินผลผลิตและเสถียรภาพผลผลิตของอ้อยโคลนอุทงในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ
- ๑.๑๑ Evaluation of Yield and Yield Stability of U-Thong Elite Clones at Various Environments
- ๑.๑๒ โคลนอ้อยดีเด่น UT๑๕-๐๖๐

๔. ชื่อเอกสารวิชาการ (ถ้ามี)

เรื่อง การปรับปรุงพันธุ์อ้อยคั้นน้ำ

แบบการเสนอข้อเสนอนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวปิยธิดา อินทร์สุข ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการ (ตำแหน่งเลขที่ ๒๒๙๗) สังกัด กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน ขอประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๒๒๙๗) สังกัด กลุ่มวิจัย ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี สถาบันวิจัยพืชไร่และพืชทดแทนพลังงาน กรมวิชาการเกษตร

๑. เรื่อง การปรับปรุงพันธุ์อ้อยเพื่อการสะสมน้ำตาลเร็วสำหรับพื้นที่ชลประทานและน้ำเสริม

๒. หลักการและเหตุผล

การปลูกอ้อยในประเทศไทย โดยทั่วไป แบ่งเป็น ๒ ช่วง ได้แก่ ๑. ปลายฤดูฝนหรืออ้อยข้ามแล้ง ปลูกอ้อยระหว่างเดือนตุลาคม-มกราคม โดยอาศัยความชื้นที่เก็บไว้ในดินตลอดช่วงฤดูฝนเพื่อให้อ้อยงอกและเจริญเติบโตอย่างช้า ๆ ในช่วงที่ไม่มีฝนตกจนกระทั่งต้นปีถัดไปจะมีฝนตกบ้าง ดินที่เหมาะสม คือ ดินร่วนปนทรายหรือดินทราย ส่วนใหญ่อยู่ในเขตภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อ้อยในเขตนี้มีการเจริญเติบโตนาน ทำให้ความหวานสูง แต่บางปีที่มีสภาพแห้งแล้ง ฝนทิ้งช่วงทำให้ผลผลิตอ้อยลดลงอย่างมาก ๒. อ้อยต้นฤดูฝนหรืออ้อยเขตชลประทานและน้ำเสริม ปลูกระหว่างเดือนมีนาคม - พฤษภาคม เป็นการปลูกอ้อยโดยอาศัยความชื้น ในดินจากฝนช่วงแรกที่ตกเพื่อให้อ้อยงอกและเจริญเติบโตได้จนเข้าสู่ฤดูฝนปกติ และเป็นการปลูกอ้อยโดยอาศัยความชื้นจากการให้น้ำเสริมเพื่อช่วยให้อ้อยสามารถงอกและเจริญเติบโตได้จนเข้าสู่ฤดูฝน ดินที่เหมาะสม คือ ดินร่วนหรือดินร่วนเหนียว เขตชลประทานหรือมีแหล่งน้ำเสริม ส่วนใหญ่อยู่ในภาคกลางและภาคตะวันตก อ้อยในเขตนี้มีผลผลิตสูง เนื่องจากมีการให้น้ำได้ตลอดช่วงการเจริญเติบโตแต่ความหวานต่ำ เนื่องจากระยะเวลาในการปลูกจนถึงเก็บเกี่ยวมีระยะเวลา ๘-๑๐ เดือน จนถึงช่วงเปิดหีบ ซึ่งโรงงานเปิดหีบประมาณ ๓ เดือน ในช่วงเดือนมกราคม - มีนาคม ของแต่ละปี ทำให้อ้อยในเขตชลประทานมีช่วงการเจริญเติบโตและการสะสมน้ำตาลที่สั้นกว่าอ้อยในเขตน้ฝน ทำให้ความหวานของอ้อยในเขตชลประทานต่ำ

การซื้อขายอ้อยตามค่าความหวานเริ่มใช้ตั้งแต่ฤดูการผลิตปี ๒๕๓๕/๓๖ เป็นต้นมา โดยกำหนดให้ซื้อขายอ้อยตามคุณภาพความหวานหน่วยเป็น ซีซีเอส (Commercial Cane Sugar : CCS) เป็นระบบการคิดคุณภาพของอ้อย ซึ่งได้นำแบบอย่างมาจากระบบการซื้อขายอ้อยของประเทศออสเตรเลีย ซึ่งหมายความว่า ราคาอ้อยจะผันแปรไปตามคุณภาพหรือความหวาน ดังนั้น หากอ้อยมีความหวานมาก คือ มีค่าซีซีเอสสูง ชาวไร้อ้อยจะได้รับราคาอ้อยสูงขึ้นด้วย รายได้ของเกษตรกรจากการขายอ้อยในแต่ละปี มาจาก ๑) ราคาอ้อยเบื้องต้นในแต่ละปี (คิดตามน้ำหนักอ้อย) และ ๒) เงินตามที่ได้จากการตัดอ้อยสดและค่าความหวานที่มากกว่า ๑๐ ซีซีเอส โดยถ้าอ้อยมีความหวานเพิ่มขึ้น ๑ ซีซีเอส จะได้เงินเพิ่มซีซีเอสละ ๖% ของราคาอ้อยเบื้องต้นทั้งนี้ปัจจัยที่ทำให้อ้อยมีความหวานเพิ่มขึ้นนั้น มีหลายปัจจัย ได้แก่ ๑) ตัดอ้อยเมื่อครบอายุเก็บเกี่ยวของแต่พันธุ์ โดยการเช็ครีกร์ส่วนโคน กลาง และปลาย หากความหวานใกล้เคียงกัน บ่งบอกว่าอ้อยสุกแก่แล้วพร้อมเก็บเกี่ยว ๒) เลือกตัดอ้อยที่ตอนดินแห้งก่อนตัดอ้อยที่พื้นที่ลุ่ม หากดินชุ่มน้ำอ้อยจะยังเติบโต ไม่สะสมความหวาน หากมีฝนตกหรือมีการให้น้ำก่อนการเก็บเกี่ยว อ้อยจะเติบโตต่อหรือแตกกอ ทำให้อ้อยไม่สะสมน้ำตาล ๓) การตัดอ้อยต้องตัดให้ชิดดิน เพราะความหวานส่วนโคนจะมีมากกว่าส่วนอื่น ๔) ต้องตัดยอด กาบ และใบอ้อยออก เพราะเป็นสิ่งเจือปนในอ้อย ทำให้มีค่าความหวานลดลง ๕) พันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์มีอายุแตกต่างกัน ความหวานแตกต่างกัน หากเลือกพันธุ์ไม่เหมาะสมกับดินอ้อยอาจหวานช้า ๖) อากาศเย็นที่ยาวนาน จะทำให้อ้อยสะสมน้ำตาล ช่วยให้อ้อยหวานเร็ว ๗) หากเก็บเกี่ยวอ้อยแล้ว ไม่รีบนำส่งโรงงาน หรือตากแดดในแปลงนานๆ ความหวานอ้อยจะลดลงเรื่อยๆ และสูญเสียน้ำหนักอ้อยด้วย จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่า นอกจากพันธุ์อ้อยที่หวานแล้ว ในเรื่องของการจัดการแปลง

ที่เหมาะสม เป็นส่วนหนึ่งของการได้อ้อยที่มีความหวานเพิ่มขึ้นในการเพิ่มรายได้ ดังนั้นการปรับปรุงพันธุ์อ้อยที่สะสมน้ำตาลเร็ว ควบคู่กับการจัดการแปลงที่เหมาะสมนั้นทำให้ได้พันธุ์อ้อยที่มีค่าความหวาน และผลผลิตสูงในการเก็บเกี่ยว เมื่อเกษตรกรได้รับพันธุ์ที่ดี มีศักยภาพในการให้ผลผลิตและคุณภาพที่ดี ส่งผลให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้นจากผลผลิตและค่าความหวาน นำไปสู่ความมั่นคง ความมั่งคั่ง ของอาชีพชาวไร่อ้อย และยังเป็นการสนับสนุนอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทรายในประเทศให้แข่งขันกับประเทศผู้ส่งออกอ้อยใหญ่ของโลกได้

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

จากการปรับปรุงพันธุ์อ้อยในเขตชลประทานและน้ำเสริม นอกจากเรื่องน้ำที่มีความสำคัญในการปลูกอ้อยในเขตนี้ซึ่งสามารถให้น้ำได้ตลอดช่วงการเจริญเติบโตของอ้อย ทำให้อ้อยมีผลผลิตสูงมากกว่าอ้อยที่ปลูกในเขตน้ำฝน และหากได้พันธุ์อ้อยที่มีการสะสมน้ำตาลเร็วในช่วงการเก็บเกี่ยวอ้อย ควบคู่กับการจัดการแปลงที่ถูกต้องและเหมาะสมของเกษตรกร ตั้งแต่การเลือกใช้พันธุ์ให้เหมาะสมกับพื้นที่ไปจนถึงการจัดการแปลงในช่วงเก็บเกี่ยวอ้อยนั้น ทำให้เกษตรกรมีโอกาสที่จะมีรายได้เพิ่มมากขึ้นทั้งจากน้ำหนกอ้อยและค่าความหวาน ดังนั้นในการวิจัยพันธุ์อ้อยในพื้นที่ชลประทานและน้ำเสริมในอนาคต ควรมุ่งเน้นการวิจัยและปรับปรุงพันธุ์อ้อยที่สะสมน้ำตาลเร็วขึ้น ประมาณ ๘ เดือน เพื่อให้ทันการตัดเข้าโรงงาน ควบคู่กับการจัดการแปลงที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อให้พันธุ์อ้อยได้แสดงศักยภาพได้อย่างเต็มที่ ตลอดจนหาพันธุ์ต้านทานโรคและแมลง รวมทั้งมีลักษณะทางการเกษตรที่ดี เช่น ทนต่อการหักล้ม และสามารถไว้ต่อได้หลายๆ ครั้ง สามารถปรับตัวได้ดีในแหล่งปลูกอ้อยที่สำคัญ หากเกษตรกรมีการจัดการแปลงที่เหมาะสม ทำให้การไว้ต่อมีประสิทธิภาพ ส่งผลต่อการไว้ต่อที่นานขึ้น ซึ่งเป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยลดต้นทุนการผลิตของชาวไร่อ้อย ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการเก็บเกี่ยวน้ำหนกความหวาน และการไว้ต่อ และนอกจากนี้เพื่อให้มีอ้อยพันธุ์ดีส่งเสริมชาวไร่อ้อยอย่างต่อเนื่อง เป็นทางเลือกให้แก่เกษตรกรในการเลือกใช้พันธุ์อ้อยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

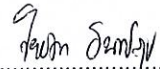
โครงการการปรับปรุงพันธุ์อ้อยโรงงานและอ้อยคั้นน้ำในเขตชลประทานและน้ำเสริม ได้ดำเนินการมายาวนานและต่อเนื่อง โดยมุ่งเน้นงานวิจัยและปรับปรุงพันธุ์เพื่อให้ได้อ้อยพันธุ์ใหม่ที่มีผลผลิตและความหวานสูง มีลักษณะทางการเกษตรที่ดีกว่าพันธุ์เดิม ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวมีขั้นตอนการดำเนินงานที่ยาวนาน และอ้อยเป็นพืชอายุยาว ดังนั้น กว่าจะได้อ้อยพันธุ์ใหม่ ๑ พันธุ์ ต้องใช้เวลายาวนานไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี แต่อย่างไรก็ตาม การวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อยโรงงานและอ้อยคั้นน้ำของกรมวิชาการเกษตรยังคงดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกษตรกรได้มีทางเลือกในการใช้พันธุ์อ้อยให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อยกระดับผลผลิตและคุณภาพ เพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรต่อไป

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

เกษตรกรยอมรับพันธุ์อ้อยและนำพันธุ์อ้อยไปปลูกเพื่อเพิ่มค่าความหวาน ควบคู่กับการจัดการแปลงอ้อยที่ถูกต้องและเหมาะสม เป็นการสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรเพิ่มขึ้น รวมทั้งได้พันธุ์อ้อยที่ให้ผลผลิตน้ำหนกผลผลิตน้ำตาลสูง มีลักษณะทางการเกษตรที่ดี เหมาะสมต่อการปลูกในพื้นที่ชลประทานและน้ำเสริม

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

เกษตรกรยอมรับพันธุ์และนำพันธุ์อ้อยของกรมวิชาการเกษตรไปใช้ประโยชน์

(ลงชื่อ)

(นางสาวปิยธิดา อินทร์สุข)

ผู้ขอประเมิน

(วันที่) ๓๐ / ตุลาคม / ๒๕๖๖